

Oponentní posudek

Diplomová práce: Pavilon Žiraf

Autor: Bc Marie Kudynová

Vedoucí práce: doc. Ing. arch. DALIBOR HLAVÁČEK, Ph.D.

Letní semestr 2021/22

Oponent: Ing arch Jiří Opočenský

Krajina

Na diplomové práci si nevíce cením fakt, že autorka řeší celou krajinou část ZOO a snaží se do ní promítnout trendy současných Zoo – pozorování zvířat v co nejpřírodnějším prostředí, minimalizace plotů.

Návrh přirozené krajiny, ve kterém jsou zvířata oddělena pouze příkopem a cesta návštěvníka se vine mezi kopci, na kterých se zvířata pohybují, může být silným zážitkem. Autorka pracuje hezky s terénem, formuje krajinu ve 3D, s přechody pro zvěř nad návštěvnickou stezkou. Nedovedu posoudit, zda je toto řešení dostatečně bezpečné, ale vypadá atraktivně.

Pavilon

Samotný pavilon žiraf autorka řeší chytře tak, aby návštěvníci mohli pozorovat žirafy ve více úrovních. Venkovní výběh zvířat klesá směrem k boxům a vnitřnímu výběhu, zatímco návštěvníci přicházejí shora. Myšlenka výškového řešení je funkční, a dobře odděluje provoz obsluhy pavilonu a veřejnosti. Divácká galerie formovaná jako hlediště doplňuje vtipně formy pozorování. Návštěvníci mohou sestoupit po rampě na nejnižší úroveň a sledovat zvířata také z běžného horizontu.

U tohoto řešení mám první kritickou poznámku: rampa je poměrně úzká, dvě rodiny se na ní pohodlně nevyhnou. Cesta dolů by mohla být silnějším zážitkem, kdyby byla doplněna o expozici či byla jinak prostorově vedená: například přímo kolem výběhu.

Architektura pavilonu je pojatá stroze až galerijně. Letící trámková železobetonová deska se vznáší nad celoproskleným obvodem. Jako by chtěla návštěvníkům říci, že chov žiraf není žádná legrace. Dovedu si představit, že budova více interpretuje témata přírody a krajiny, zapojí přírodní materiály a bude v dobrém slova smyslu uvolněná a přírodně krásná.

Vizualizace z restaurace tento rozpor podle mě ukazuje nejsilněji. Minimalismus a sterilita často slouží autorům jako bezpečný přístav, ve kterém nehrozí, že jejich architektura bude směšná. Často je používán s určitým automatismem jako nepromyšlený estetický kánon. V restauraci v zoo je podle mě potřeba více riskovat a ohledat nové formy a možnosti, aby si taková místa veřejnost zamilovala.

V souvislosti s touto polemikou mě napadají řešení Stanislava Fialy, který svobodně tvoří z různých přírodních či nečekaných materiálů a vytváří specifickou autentickou architekturu interiéru i exteriéru.

Závěr

Celkové řešení působí promyšleně a dobře odráží současné trendy v ZOO. Kvalitní krajinné řešení celku a funkční řešení pavilonu i ostatních částí areálu oslabuje schematický minimalistický design samotného pavilonu. V podobných zadáních lze využít silněji potenciál přírody.

Projekt doporučuji k obhajobě a hodnotím stupněm B.

V Praze dne 05.06.2022. Jiří Opočenský